

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

1
2

לפני:
השופט מירון שוורץ
נציג ציבור (עובדים) מר אמנון סבח
נציג ציבור (מעסיקים) מר חנא עילוטי

1. פאוזי שיבאנלי ת.ז. [REDACTED]
2. חוסין מריסאת ת.ז. [REDACTED]
ע"י ב"כ: עו"ד ווג'די אבו אלהיג'א ואח'

התובעים

-

פישר תעשיות פרמצבטיות בע"מ ח.פ. 510452501
ע"י ב"כ: עו"ד דוד קורצווייל

הנתבעת

3
4

פסק דין

5
6
7

רקע וטענות הצדדים -

- 8 1. התובעים הגישו תביעותיהם כנגד הנתבעת להחזר דמי נסיעות החל מחודש
9 9/2008 (מטעמי התיישנות) ועד לסיום עבודתם.
- 10
- 11 2. התובע מס' 1, תושב הכפר עלבון, הועסק על ידי הנתבעת, במפעל שבמושב
12 קידמת הגליל (להלן: "המפעל"), החל מחודש 9/2001 ועד לחודש 6/20015.
13 לטענת התובע בכתב התביעה, הנתבעת לא שילמה לו נסיעות כלל, עד לחודש
14 11/2014, אז החלה לשלם לו דמי נסיעה בסך ₪ 290 לחודש. לטענתו מדובר
15 בתשלום בחסר ושלא בהתאם לתעריפים הקבועים בצווי ההרחבה לעניין
16 להשתתפות מעסיק בהחזר דמי נסיעות.
- 17 לטענת התובע מס' 1, המרחק בין מקום מגוריו בכפר עלבון למקום העבודה הינו
18 15 ק"מ ולא קיימת תחבורה ציבורית ממקום מגוריו למקום העבודה.
19 לטענתו, על פי תחשיב המפורט בטבלה בכתב התביעה, הוא זכאי להחזר דמי
20 נסיעות בסך 44,089 ₪ בצירוף פיצויי הלנה ו/או הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

- 1 יצוין כי לסיכומי התובעים צורפו מלוא תלושי השכר של תובע זה והחישוב נערך
2 על פי ימי העבודה בהתאם לתלושי השכר בניכוי תשלומים שקיבל התובע כדמי
3 נסיעות. הסכום הנתבע על כן, על פי הסיכומים, עומד היום על סך של 41,335
4 ₪.
- 5
- 6 לטענת הנתבעת כמפורט בכתב הגנתה, דין התביעה להידחות. לטענתה היא .3
7 מעסיקה עשרות עובדים אשר מתגוררים בכפר עלבון והיא מקיימת הסדרי
8 הסעה מאורגנים מכפר עלבון בבוקר יום העבודה ובסיומו. הנתבעת טוענת כי
9 התובע עשה במרבית המקרים שימוש בהסעות אלו. כן לטענתה, הסכימו
10 הצדדים כי במקרים שבהם התובע הקדים לעבודה בשל כך שחבר הביאו ברכבו,
11 הוא יקבל עבור שעות אלו שכר כשעות נוספות. אולם הוסכם, כי הוא לא יקבל
12 במקרים אלו דמי נסיעות. נטען כי התשלום בגין שעות אלו בוצע במשכורת
13 באמצעות בונוס מוגדל. לטענת הנתבעת, חלק מאותו בונוס מוגדל השתלם
14 לתובע בשל הסכמה זו, החל ממועד מסוים להשתלם לו במשכורת כרכיב "דמי
15 נסיעה". הסיבה לכך היתה החלטה של מנהלת חשבונות לערוך שינוי במשכורות.
16 נטען כי החלטה זו לא קיבלה אישור של יועצה המשפטי של הנתבעת. כן נטען כי
17 בסיום יום העבודה סיפקה הנתבעת הסעה גם למי שביצע שעות נוספות וכן נטען
18 כי אשתו של התובע, עובדת אף היא של הנתבעת, היתה אוספת אותו לפעמים
19 בסוף יום עבודה לאחר שערכה קניות.
- 20
- 21 התובע מס' 2, גם הוא תושב הכפר עלבון, הועסק על ידי הנתבעת במפעל, החל .4
22 מחודש 8/2007 עד לחודש 7/2015. התובע טוען בתביעתו כי הנתבעת לא שילמה
23 לו תמורה כלשהי בגין דמי נסיעות. גם לטענתו המרחק מכפר עלבון הינו 15 ק"מ
24 ועל כן הוא זכאי להחזר דמי נסיעות בהתאם לצווי ההרחבה. כן נטען גם על ידי
25 תובע זה כי לא קיימת תחבורה ציבורית ממקום מגוריו ועד למקום העבודה.
26 כמו כן, לטענת התובע מס' 2, בשלוש השנים האחרונות להעסקתו, הנתבעת
27 אילצה אותו להעביר סחורה ממקום עבודתו במפעל למחסן של הנתבעת, מרחק
28 2 ק"מ, באמצעות רכבו הפרטי. לטענתו הוא לא קיבל תמורה עבור הוצאה זו על
29 אף דרישתו. לפיכך טוען התובע כי הוא זכאי להחזר דמי נסיעות בסך 47,016 ₪,
30 בהתאם לחישוב המפורט בטבלה, בצירוף ריבית והפרשי הצמדה כחוק. בגין

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15

סע"ש 39733-09-15

- 1 נסיעות בתוך המפעל, טוען התובע כי יש לחייב את הנתבעת בסך 7,200 ₪ - על
2 פי חישוב של 200 ₪ לחודש, בצירוף הפרשי ריבית והצמדה. בסיכומים, הוצגו
3 חישובים ככל הנראה בהתאם לתלושי שכר, אשר לא הוצגו לעיוננו. סכום
4 התביעה היום עומד על 41,518 ₪ בגין הוצאות נסיעה ממקום מגורי התובע
5 למפעל וכן על סך של 6,600 ₪ עבור הנסיעות בתחום המפעל.
6
- 7 הנתבעת טענה בכתב הגנתה כי גם דין תביעה זו להידחות. לטענת הנתבעת היא
8 קיימה הסדרי הסעה מאורגנים בכל התקופה הרלוונטית. לטענתה, התובע עבד
9 במשמרת צהריים וקיים אוטובוס של הנתבעת אשר מביא את העובדים מכפר
10 עלבון בכל תחילת משמרת זו ומסיעם בחזרה בסיום המשמרת. לטענת הנתבעת,
11 ככל שהתובע לא עשה שימוש בהסעה זו, היה זה מכיוון שהוא עבד בעבודה
12 נוספת, אצל מעסיק אחר, כנהג הסעות. נטען כי התובע העדיף לבוא ולעזוב את
13 מקום העבודה עם רכב ההסעות אשר היה ברשותו, משיקוליו. כן היתה הסכמה
14 בין התובע ובין הנתבעת המאפשרת לתובע להגיע שלא בשעות הרגילות וזאת על
15 מנת לאפשר לו לעבוד גם בעבודה האחרת שכן היתה קיימת חפיפה בין שעות
16 העבודה. לטענת הנתבעת, ההסכמה היתה בכפוף לכך כי הוא לא יהיה זכאי
17 לדמי נסיעות. כן צוין כי יש לבחון את אמינות התובע על רקע העובדה כי הציג
18 לנתבעת אישורי מחלה עבור תקופה שבה עבד כנהג הסעות במקום העבודה
19 הנוסף.
20
- 21 אשר לתביעה בגין ההסעות מהמחסן למפעל, נטען כי מדובר בתביעה קנטרנית.
22 נטען כי סכום התביעה בגין עניין זה חסר הנמקה, סתמי, ומבוסס על פרטים
23 שאינם נכונים. נטען כי רק לפני שנתיים הורחק המחסן מהמפעל מרחק של
24 קילומטר אחד וכי עד אז המחסן היה צמוד למפעל ולא היה צורך ברכב. כן נטען
25 כי התובע לא חויב לבצע דבר וכי לא מדובר היה בעניין יומיומי. נטען כי התובע
26 אכן הסכים מעת לעת להביא "דברים קטנים" מהמחסן, דבר שלקח דקות
27 ספורות ונעשה תוך כדי שעות עבודתו. נטען כי התובע אכן ביקש תוספת שכר
28 עבור שירות זה וכי הוסיפו לו בשל כך 50 ₪ לבונוס החודשי. לטענת הנתבעת
29 מאז התרצה התובע ולא טען דבר. נטען כי אילולא היה התובע מתרצה - היה

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

1 נעשה שימוש ברכב המפעל. כן נטען כי מדובר בעילת תביעה אשר אינה בסמכות
2 בית הדין לעבודה שכן היא אינה נובעת מיחסי עבודה.
3
4 .6 הדיון בשתי התביעות אוחד והתקיימו בהן דיונים מוקדמים, ביום 17.1.2016
5 וביום 4.7.2016. משלא הגיעו הצדדים להסכמה (ראו דברי ב"כ הצדדים
6 לפרוטוקול מיום 17.1.2016), נקבעה ישיבת הוכחות ליום 27.11.2016. במועד
7 זה נחקרו התובעים על תצהירי עדותם הראשית וכן מר סמואל, מנהלם הישיר
8 של התובעים, אשר תצהיר עדותו הראשית הוגש מטעם הנתבעת. הצדדים הגישו
9 סיכומיהם בכתב. טענות הצדדים בסיכומיהם יפורטו במסגרת הדיון בכל
10 תביעה. יצוין כי סיכומים אשר הגישו תחילה התובעים, הוצאו מתיק בית הדין
11 שכן צורפו להם מסמכים אשר לא צורפו על ידם במהלך ניהול התיק (ראו
12 החלטה מיום 24.1.2017).
13

דיון ומסקנות -

המסגרת הנורמטיבית

14
15
16
17
18 .7 המסגרת הנורמטיבית בדיון בשאלת זכאות להוצאות נסיעה, פורטה בפסק הדין
19 ע"ע (ארצי) 93-09 נפתלי בנקין נ' מדינת ישראל - משרד החקלאות, אשר
20 פורסם ביום 25.07.2010:
21 "דמי נסיעה נמנים על "הזכויות הנלוות שיש לשלמן לעובד מדי חודש בחודשו,
22 כהחזר תשלומים, ואשר הוצאו על-ידי העובד בפועל, בתקופת עבודתו" [דב"ע
23 נא 134-3 יעקב סלוצקי - מ. טוקטלי ובניו בע"מ, פד"ע כג 293, 294 (להלן):
24 עניין סלוצקי]; עע 1268/04 אילן אלקיים - מדינת ישראל משרד הביטחון (לא
25 פורסם), [5.2.2006]. זכותו של העובד לדמי נסיעה מהווה חלק מתנאי העבודה
26 וככזו אינה ניתנת לוותר. שכן, בלתי סביר הוא לדרוש מאדם להתייצב במקום
27 עבודה שאין באפשרותו לממן את הנסיעה אליו [ראו בהתאמה: דב"ע תשן/ 7-1
28 אליקים הדי - אורינט קולור תעשיות צילום (1986) בע"מ, פד"ע כג, עמ' 45;
29 דב"ע לה/ 4-1 רשות הנמלים - יהונתן ברקת, פד"ע ז' 425 (להלן: עניין ברקת);
30 רעב 7731/06 כרים זיינב נ' נציב בתי הסוהר, (לא פורסם), [27.11.06].

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

1 זכות העובד לתשלום דמי נסיעה מלאים מעוגנת, בין היתר, בצו ההרחבה הכללי
2 בדבר השתתפות המעסיק בהוצאות נסיעה לעבודה וממנה. צו ההרחבה החיל
3 את ההסכם הקיבוצי הכללי להחזר הוצאות נסיעה אשר נחתם בין הארגונים
4 הכלכליים לבין ההסתדרות הכללית. במסגרת זו, זכאי העובד לתשלום דמי
5 הנסיעה בין אם הגיע לעבודה בתחבורה ציבורית, בין אם הגיע לעבודה ברכבו
6 הפרטי, בין אם הוא מועסק במשרה מלאה או חלקית [עדמ 13/07 אלירן אסלטי
7 - כפיר ביטחון ומיגון אלקטרוני בע"מ (לא פורסם) 29.10.08].

8 אל מול זכותו הקוגנטית של העובד לדמי נסיעה, כאמור, עומדת הפררוגטיבה
9 הניהולית של המעסיק בכל הנוגע להסדרת הגעתם של העובדים למקום
10 העבודה. במסגרתה, רשאי המעסיק "לארגן הסדרי הסעה לאתרי העבודה:
11 בהסעת החברה, תחבורה ציבורית, רכבים צמודים של עובדים או שימוש ברכבם
12 תמורת תשלום אחזקת הרכב" [עע 1192/01 ציון דלל – אלקטרה (ישראל)
13 בע"מ, (לא פורסם) 8.4.2004, בפסק דינו של השופט י' פליטמן; וראו: עע 82/07
14 ראס עאיידה - עיריית קלנסואה (לא פורסם), 23.12.08, פסקה 24]...

15

...

16 בכפוף לזכותו הקוגנטית של העובד מזה, ולפררוגטיבה הניהולית של המעסיק
17 מזה, נבחנת זכאותו של עובד לקצובת נסיעה, בין היתר, לפי אמות מידה אלה:
18 האם העובד הוציא מכיסו סכומי כסף עבור הוצאות נסיעה; ככל שהוציא סכומי
19 כסף עבור הוצאות נסיעה - האם העובד זכאי להחזר מכוח חוזה אישי, הסכם
20 קיבוצי, הסדר קיבוצי או צו הרחבה."

21 בתצהיריהם לא הכחישו התובעים את טענת הנתבעת כי היא קיימה בתקופות .8
22 הרלוונטיות לכתב התביעה הסדרי הסעה מאורגנת מכפר עלבון למפעל, הן לגבי
23 עובדי משמרת הבוקר והן לגבי עובדי משמרת צהריים. סעיף 6 לצו ההרחבה
24 הכללי בדבר השתתפות המעסיק בהוצאות נסיעה לעבודה וממנה קובע כי
25 "החזר הוצאות לא ישולם למי שמוסע לעבודה על חשבון המעסיק או מטעמו".
26 מכאן, שהנטל על התובעים, להוכיח, כי הם השתמשו ברכבם הפרטי או נשאו
27 בהוצאות נסיעה מהסיבה שלא התאפשר להם להיזקק להסעה המאורגנת. ככל

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

1 שיתברר כי הם לא עשו כן מסיבות של נוחיותם האישית, הרי אינם זכאים
2 להשתתפות בהוצאות הנסיעה.

3 לעניין זה ראו דב"ע (ארצי) 3-46/נו רונית עילם נ' אטלס שירותי כוח-אדם
4 בע"מ, פד"ע ל(1997) 65, 70 :

5 ".... צודק בא-כוח המערערת באומרו כי עובד זכאי על-פי צו ההרחבה להחזר
6 הוצאות הנסיעה, ושהוצאות אלה מחושבות על-פי עלות הנסיעה ברכב ציבורי,
7 גם שעה שהעובד משתמש ברכבו הפרטי. אלא מאי? סעיף 6 לצו ההרחבה קובע:
8 "החזר הוצאות לא ישולם למי שמוסע לעבודה על חשבון המעסיק או מטעמו".

9 בענייננו – הייתה המערערת זכאית להיות מוסעת מטעם "המעסיק" על-ידי
10 המקום בו הועסקה קרי – התעשייה הצבאית. מכאן שעליה הנטל להוכיח מהם
11 המועדים והזמנים שבהם השתמשה ברכבה הפרטי, בזמנים שלא יכלה להזדקק
12 להסעה שאורגנה על-ידי המקום בו עבדה; כאשר יכלה להשתמש באותה
13 תחבורה והעדיפה מסיבות של נוחיות אישית להשתמש ברכבה הפרטי, אין היא
14 זכאית לקבל החזר הוצאות נסיעה." (ההדגשה אינה במקור).

מן הכלל אל הפרט -

15
16
17
18 9. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ועל בסיס חומר הראיות שלפנינו, אנו קובעים
19 כי לא עלה בידי התובעים להוכיח כי הם נשאו בהוצאות נסיעה בפועל וככל
20 שנשאו בהוצאות אלו או בחלקן – כי הם זכאים בנסיבות העניין להחזר
21 מהנתבעת.

22
23 10. תחילה, יש לזקוף לחובת התובעים את העובדה כי בכתבי התביעה כלל לא צוין
24 נתון מרכזי לדיון בתביעותיהם - כי הועמדו לרשות עובדי הנתבעת אשר
25 מתגוררים בכפר עלבון הסדרי הסעה מאורגנת. טענותיהם להתקיימותן של
26 נסיבות בגינן לא התאפשר להם להשתמש בהסעה המאורגנת, הועלו לראשונה
27 בתצהיריהם, כמענה לטענות הנתבעת בכתב ההגנה בעניין זה. כפי שנפרט
28 בהמשך, הנסיבות אשר לטענת התובעים מנעו מהם להיזקק להסעה המאורגנת

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

1 לא הוכחו. אולם בעיקר – התובעים כלל לא עמדו בנטל תחילה להראות כי הם
2 נשאו בהוצאות נסיעה בפועל וכן מהן העלויות בהן נשאו.

אשר לתובע מס' 1

3
4
5
6 11. צודקת הנתבעת כי התובע לא הציג גרסה ברורה לגבי האופן שבו הוא נשא
7 לטענתו בהוצאות הנסיעה וכי גרסתו בעניין זה לא היתה אחידה. בכתב התביעה,
8 התובע אינו מפרט כיצד הגיע לעבודה ואינו מציין כלל כי הוא נשא בהוצאות
9 נסיעה אלא טוען כי התובעת לא קיימה את חובתה לשלם לו תמורה בגין דמי
10 נסיעה ומשהחלה לעשות כן בחודש 11/2014, התשלום היה בחסר. בתשובה
11 לטענת הנתבעת בכתב ההגנה, כי התובע עשה שימוש בהסעה המאורגנת וכאשר
12 לא עשה כן, הוא הגיע עם חבר מעלבון מוקדם יותר לעבודה - טען התובע
13 בתצהירו כי לא ידוע לו על אותו חבר אותו מייחסת לו הנתבעת (סעיף 19). גם
14 בתצהיר אינו מפרט התובע כיצד הגיע לעבודה. בחקירתו הנגדית טען התובע
15 לראשונה באופן מפורש כי היה מגיע לעבודה ברכבו שבבעלותו. בתשובה לשאלת
16 ב"כ הנתבעת מדוע לא ציין זאת בתצהיר, השיב: **"כי אני לא מחויב להגיד שאני**
17 **בא עם רכב שלי"** (עמ' 4 ש' 18-19). התובע כמובן שוגה בעניין זה. יתכן כי הנושא
18 אינו רלוונטי לעניין חישוב עלויות הנסיעה אולם נטל ראשון בהוכחת תביעה זו,
19 במיוחד לנוכח העובדה אשר אינה שנויה כאמור במחלוקת כי הנתבעת העמידה
20 הסעה מאורגנת ממקום מגורי התובע למפעל - הינה פירוט כיצד נשא התובע
21 לטענתו בהוצאות הנסיעה. כמו כן, אל מול גרסה חד משמעית בתצהיר,
22 המבקשת ללמד על אי קיומו של אותו חבר, השיב התובע משנשאל על חבר שהיה
23 מביא אותו בבקרים - כי לעיתים, כשלא היה מסתדר לו להגיע עם רכבו, הוא
24 היה **"קובע עם החבר שהוא היה מגיע עם כמה אנשים שהייתי מגיע איתם**
25 **ברכב של החבר שלי שהוא עובד בסביבה. יש כמה אנשים, הייתי מארגן**
26 **טרמפ"** (עמ' 4 ש' 20-23).

27
28 12. בנוסף, התובע מסר בחקירתו, כי הוא עשה שימוש ברכב שבבעלותו וכי לפעמים
29 אחיו או אשתו היו צריכים את הרכב. במקרים אלו הוא היה נוסע לעבודה עם
30 אותו חבר שעבד בסביבה (עמ' 4 ש' 20-27). כן עלה כי במקרים בודדים נסע

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

- 1 התובע לטענתו בהסעה (עמ' (עמ' 4 ש' 7-10). אף על פי כן, תחשיב התובע מבוסס
2 על מלוא ימי העבודה והתובע לא הציג לפנינו נתונים על בסיסם ניתן לאמוד
3 אפילו באילו ימים הוא נאלץ לשאת בעצמו בהוצאות הנסיעה. כמו כן, אם אכן
4 התובע השתמש ברכבו הפרטי הרשום על שמו (עמ' 5 ש' 5-6) באופן שהתאפשר
5 לו שלא לנסוע בהסעה המאורגנת, לא ברור מדוע לא תמך את גרסתו לכל הפחות
6 במסמכים המלמדים על כך. כגון, על העובדה כי אכן היה בבעלותו ועל שמו רכב
7 פרטי.
8
- 9 התובע גם לא הוכיח כי הוא נשא בעלויות הנסיעה להן הוא טוען. לא די באמונתו .13
10 כי תחשיב שערך בא כוחו הינו נכון. התובע לא הוכיח כי לא קיימת תחבורה
11 ציבורית מעלבון למפעל. בחקירתו הנגדית נשאל התובע האם הוא מכיר בין
12 השאר את קו 28 ועל כך השיב כי: **"מכיר, זה מגיע לא זוכר את השעות אבל לא**
13 **ב 5 וחצי בבוקר"** (עמ' 7 ש' 11-12). מכאן שהתובע לא הציג אישורים וראיות
14 התומכים בסכומים הנטענים על ידו בכתב התביעה.
15
- 16 כמו כן, לא השתכנענו כי בהתאם לתפקידו ולצורך ביצוע משימותיו היה על .14
17 התובע להתחיל לעבוד בין השעות 00:00-06:30. נזכיר כי טענת התובע היתה כי
18 מסיבה זו לא התאפשר לו לנסוע בהסעה המאורגנת אשר התאימה רק לעובדים
19 אשר מתחילים את משמרתם בשעה 07:00. לטענת התובע בתצהירו הוא היה
20 מחסנאי אשר עסק בפריקת סחורה ממשאיות וכן בסידורה לקראת העברתה
21 למכונות היצור. התובע אינו מפרט בגרסתו את הסיבה לפיה הוא נדרש להתחיל
22 את עבודתו דווקא בשעה שבה הוא נקב. כך, לא צוין מדוע עובדי מחסן
23 התשומות שבו עבד התובע נדרשים להגיע מוקדם יותר מעובדי מחסן התוצרת
24 הגמורה אשר על פי תשובות התובע בחקירתו מגיעים מעלבון בהסעה המאורגנת
25 על ידי הנתבעת (עמ' 6 ש' 14-19).
26
- 27 בנסיבות אלו, אנו מעדיפים את גרסת מר סמואל מטעם הנתבעת, כי התובע הגיע .15
28 לעבודה מוקדם יותר לפי בקשתו ומטעמיו ולא על פי דרישת הנתבעת או צורך
29 שהיה כרוך בתפקידו. מר סמואל היה כאמור מנהלו הישיר של התובע. בתצהירו
30 מסר כי פעמים רבות התובע אכן הקדים להגיע לעבודה אולם היה זה על פי

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15

סע"ש 39733-09-15

1 בקשתו. לטענתו בתצהיר, התובע מסר לו כי הסיבה לכך היתה כי יש לו טרמפ
2 עם חבר מעלבון וכי הוא רוצה להגיע מוקדם ולעשות יותר שעות. מר סמואל טען
3 כי הוא הסכים לכך אך הבהיר לתובע כי הוא לא יקבל על כך דמי נסיעה וכי
4 התובע גם לא בקש דמי נסיעה. בעדותו לפנינו השיב מר סמואל לשאלת ב"כ
5 התובע האם נכון שהתובע התחיל את משמרת הבוקר שלו בין 5:30 ל 6:00, כך:
6 **"מה שאושר לו זה בין השעות 6:00 ל 6:30, וגם פה אפשר לומר התביעה הזו**
7 **היא פגיעה אישית כי בסופו של דבר היה בינינו סיכום בעל פה שלא יתבעו**
8 **נסיעות בגין הדבר הזה, אפשרתי במצבים מסוימים אפילו בעימות מסוים עם**
9 **המנהלים שלי רציתי לאפשר לו את הדבר הזה, אני מרגיש פגוע במידה**
10 **מסוימת" (עמ' 18 ש' 20-25).**

11

12 16. אשר לדמי הנסיעה אשר החלו לשתלם לתובע מחודש 11/2014 כרכיב במשכורת,
13 גם בנושא זה אנו מקבלים את טענות הנתבעת. אין מחלוקת כי גם בתקופה זו
14 המשכבה הנתבעת לקיים הסדרי הסעה מאורגנת. התובע לא הוכיח את טענתו
15 כי החל ממועד זה החלו להשתלם ליתר העובדים דמי נסיעות. יתרה מכך –
16 מהראיות שלפנינו עולה כי לתובע מס' 2 אשר היה אף הוא מחסנאי ואשר עבד
17 בכפוף למר סמואל – לא שולמו דמי נסיעה כלל (ראו סעיף 13 לתצהיר עדותו).
18 התרשמנו כי למעשה מדובר בחלק מהבונוס אותו הוא קיבל בהתאם להסכמה
19 אשר היתה ביניהם, מידיעה אישית. העובדה כי מר סמואל לא יכול היה למסור
20 פרטים לגבי הסיבה לשינוי במשכורות וכן כיצד בוצע הדבר בפועל, אינה
21 מערערת מעדותו בעניין זה. יצוין כי מדובר בסכום חודשי קבוע. התובע לא טען
22 כי הוא נדרש על ידי הנתבעת להמציא מסמכים שונים לצורך תשלום הוצאה זו
23 או למלא דו"ח כלשהו. עצם העובדה כי הנתבעת מודה בכך כי הסכום 290 ₪
24 אינו מהווה תמורה בגין החזר הוצאות תוך נטילת סיכון כי במידה וידחו
25 טענותיה לא יקוזז הסכום כנגד חיוביה וכן הודאתה כי השינוי שנעשה בתלוש
26 השכר נעשה ללא התייעצות עם יועצה המשפטי של הנתבעת וכי אילו היה הדבר
27 בידיעתו הוא לא היה מאשרה – מחזקת דעתנו כי יש להעדיף את גרסת הנתבעת.
28 לאור האמור לעיל, לא מצאנו לנכון לזקוף לחובת הנתבעת אי העדת עדים
29 נוספים.

30

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

17.

1 התובע גם לא הוכיח כי הוא נשא בהוצאות נסיעה לצורך הגעה מהמפעל לביתו
2 בסיום המשמרת. טענתו העיקרית של התובע העומדת בבסיס תביעתו להחזר
3 דמי נסיעות עבור כיוון נסיעה זה, הינה כי הוא הגיע עם רכבו ועל כן נאלץ לשוב
4 עמו:

5 "ש. אז היית ליד האוטובוס.

6 ת. אני הייתי ליד האוטובוס, אבל אני באתי בבוקר עם הרכב שלי איך אני
7 אחזור בהסעה?" (עמ' 7 ש' 4-6).

8 אולם, הבסיס לטענה זו נשמט, משקבענו כי התובע לא הוכיח כי לא נסע בהסעה
9 המאורגנת וכן כי לא התקיימו נסיבות אשר הצדיקו שימוש ברכבו הפרטי לצורך
10 הגעה למקום העבודה: נוסך לכך - התובע לא הוכיח כי הוא נאלץ לחרוג ממסגרת
11 שעות עבודתו בסיום המשמרת. אין לפנינו כל ראיה או עדות התומכת בטענה זו.
12 אכן, היה מקום כי הנתבעת תעמוד בדבריה ותצרף את דו"חות הנוכחות כפי
13 שצוין על ידה בתצהיר. אולם בנסיבות תיק זה לא עבר לכתפיה הנטל להציג.
14 אילו סבר התובע כי נתונים אלו פועלים לטובתו היה עליו לפעול לשם כך
15 במסגרת הליך גילוי המסמכים, או בשלב מאוחר יותר כגון מיד עם קבלת תצהיר
16 הנתבעת לידי ובכל מקרה בוודאי שלא בשלב הסיכומים. מכאן, שמתירת
17 הצורך להכריע האם היתה קיימת הסעה מיוחדת למבצעי שעות נוספות בסיום
18 משמרת הבוקר. התובע גם לא הוכיח את טענתו כי בשל היות המחסן מרוחק
19 שני ק"מ מנקודת היציאה של ההסעה, הוא לא יכול היה להיעזר בה גם כאשר
20 סיים את משמרתו בשעה 16:00 כאשר לא ברור מדוע דווקא הוא, בשונה משאר
21 עובדי המחסן המתגוררים בכפר עלבון אשר לדבריו נסעו בהסעה המאורגנת,
22 נתקל בקושי זה.

23
24 תובע מס' 2

18.

26 תביעת התובע בגין הוצאות נסיעה ממקום מגוריו למפעל ובחזרה – אינה כוללת
27 גרסה עובדתית מפורטת בכתב התביעה לגבי אופן ההגעה למפעל. רק לאחר
28 שהעלתה הנתבעת את טענותיה בכתב ההגנה, לפיהן היא קיימה הסדר הסעה
29 מאורגנת מכפר עלבון וכי התובע לא ניזקק להסעה זו כיוון שהשתמש ברכב אשר
30 קיבל מעבודה אחרת שביצע כנהג הסעות, ציין התובע בתצהיר עדותו כי הוא

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

- 1 תמיד הגיע לעבודה בכוחות עצמו, ברכב שהיה "ברשותו" וכי עם רכב זה גם
2 ביצע את הובלת הסחורה בתוך המפעל (סעיף 11). בתצהירו ציין התובע כי הוא
3 נזקק ל"רכב צמוד" שכן תפקידו אילץ אותו להישאר אחרי השעה 30:23 ולפיכך
4 נמנעה ממנו האפשרות לנסוע לביתו עם ההסעה המאורגנת ביחד עם פועלי
5 הייצור. התובע הגיש תחשיב לפיו הוא נשא בהוצאות הנסיעה בעצמו בכל יום
6 שעבד, עבור שני כיווני הנסיעה.
7
- 8 19. בחקירת התובע התברר כי פעמים רבות הוא הגיע לעבודה באמצעות רכב של
9 חברת ההסעות בה עבד:
10 **ש. "האוטו שאתה מדבר עליו שאתה נוסע איתו זה אוטו של חברת הסעות**
11 **נכון?**
12 **ת. לא נכון. לפעמים אני עובד 4 ימים בשבוע בעבודה אחרת, בהסעות אז אני**
13 **מסיים ליד המפעל אני בא למפעל ולפעמים יש חופשות אני עובד מזדמן, יש**
14 **חופשות של בית ספר ואין הסעות ואני חייב לבוא באוטו הפרטי וגם בימים**
15 **שאין לימודים בימי ראשון, שישי אם יש עבודה הייתי צריך לבוא באוטו שלי"**
16 (עמ' 10 ש' 6-11). מעדות זו של התובע ניתן ללמוד כי באופן רגיל היה מגיע
17 למפעל עם רכב ההסעות וכי בימים שהם לא עבד בחברת ההסעות מסיבות
18 שונות – רק אז לטענתו הגיע לעבודה עם רכבו הפרטי.
19 גרסה זו אינו עולה בקנה אחד עם הגרסה המשתמעת מכתב התביעה (בהעדר
20 כאמור גרסה פוזיטיבית) וכן מגרסת התובע בתצהירו כמפורט לעיל ובוודאי
21 מהנתונים על בסיסם חושב סכום התביעה בנושא זה, לפיהם התובע נשא
22 בהוצאות נסיעה כל הימים. בדומה לתובע מס' 1, גם התובע מס' 2 לא הציג גרסה
23 עובדתית לגבי המועדים והזמנים בהם הגיע עצמאית למפעל. כזכור, הנטל
24 להוכיח כי הגיע עצמאית לעבודה וכן כי היה זאת בזמנים שבהם הוא לא יכול
25 היה להסתייע להסעה המאורגנת מטעם הנתבעת – מוטל עליו. התובע גם לא
26 הוכיח את עלויות הנסיעה בהן הוא נשא לטענתו וקביעותינו בעניין זה לגבי
27 התובע מס' 1, יפות גם לתביעה זו. במקרה זה נוסף כי התובע כלל לא הוכיח כי
28 הוא נשא בעלויות הנסיעה, שעה שעשה שימוש ברכב של חברת ההסעות.
29

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

20. אשר לטענת התובע כי הוא לא יכול היה להיעזר בהסעה המאורגנת על מנת להגיע לעבודה כיוון שדרישות הנתבעת היו כאלו אשר לא אפשרו לו לשוב לביתו בשעה שההסעה יוצאת – הרי שהיא אינה נתמכת בנתונים שלפנינו. התובע לא הביא תמיכה לעדותו כי הוא נדרש להישאר מאוחר יותר כדי לסייע לעובדי הייצור אשר נשאו על מנת להכין את הציוד למשמרת הבוקר כפי שטען. כך, בסעיף 7 לתצהיר מפרט התובע את הפעולות להן נדרש ובין השאר ציין – "מסתובב במפעל ומוודא שהכל מסודר" וכן "מכבה את האורות במפעל".
- בחקירתו התברר כי לא מדובר באורות המפעל אלא באורות המחסן וכן כי לגרסתו, הוא היה העובד היחיד במחסן בשעות אלו:
- "ש. אתה לא היית מכבה את האורות של המפעל.**
- ת. אני הייתי מכבה את האורות של המחסנים, אני הייתי הולך וכל אור הייתי מכבה וכל דלת הייתי סוגר כי לא היה אף אחד אחר חוץ ממני" (עמ' 12 ש' - 24 26).**
21. לטענת התובע כאמור, הוא נשאר "בוודאות תמיד" לאחר השעה 23:30 – שעת סיום משמרת ערב (עמ' 9 ש' 5-6) ועל כן נזקק לרכב צמוד. משהפנה ב"כ הנתבעת את התובע לדו"חות הנוכחות המלמדים על כך שבפעמים רבות הוא סיים את משמרתו לפני השעה 23:30, שינה התובע מגרסתו וציין כי **"אני בדרך כלל בא באוטו שלי וזה כי אני לא יודע אם אני משוחרר או נשאר. אני לא יכול להשאיר את האוטו שלי במפעל. אני יודע מתי אני מתחיל אני לא יודע מתי אני מסיים"** (עמ' 10 ש' 1-3). בנסיבות אלו אנו מעדיפים את גרסת הנתבעת ולפיה ככל שהתובע לא עשה שימוש בהסעה המאורגנת מטעמה מהמפעל לכפר עלבון ובחזרה, היה זה מסיבות שאינן קשורות בצורכי הנתבעת ובתפקיד התובע אלא מסיבות הקשורות בתובע עצמו – ראו עדות מר סמואל על הסכם מפורש שהיה בעניין זה עם התובע וכן על כך שהובהר לתובע כי בנסיבות אלו הוא אינו זכאי להחזר של דמי נסיעה (עמ' 21 ש' 2 – וכן – עמ' 21 ש' 16-17).
22. התובע גם לא הוכיח את תביעתו להחזר עלויות הנסיעה בתוך המפעל. התובע לא פירט נתונים אשר ניתן על בסיסם להעריך, אף על דרך האומדנה, את העלויות אשר היו כרוכות בנסיעות מהמפעל למחסן. נזכיר בהקשר זה כי מעדות

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

- 1 התובע עצמו עולה כי בחלק מהזמן היה מדובר ברכב של חברת ההסעות וספק
2 אם התובע כלל נשא בעצמו בהוצאות ככל שהיו. מכל מקום, על רקע הסתירות
3 שנתגלו בגרסת התובע כמפורט לעיל, בחרנו להעדיף גם בנושא זה את גרסת מר
4 סמואל לפיה לא מדובר היה בניוד של סחורה אלא בהבאה של "דברים קטנים",
5 כי לא היה זה על בסיס יומי, כי מדובר במרחק של 950 מטר רק החל משלהי
6 שנת 2012, אז הורחק המחסן מהמפעל. כן קיבלנו את גרסת מר סמואל כי
7 התובע יכול היה לעשות שימוש במלגוזות שאינן אותה מלגוזה לגביה נדרש אישור
8 משטרה לצורך נסיעה במסלול זה (בכביש באזור התעשייה). מכאן שהוא לא
9 אולץ כטענתו לבצע נסיעות אלו דווקא ברכב שהיה עמו. כן קיבלנו את טענת
10 הנתבעת כי כאשר התובע ביקש תמורה עבור הוצאות אלו – שילמה לו הנתבעת
11 בעקבות סיכום של התובע עם מר סמואל באופן שחלק מהבונוס אשר ניתן לפי
12 פרמטרים משתנים, יוותר בסכום מסוים קבוע "בגין אותן פעולות שהוא יורד
13 הלוך ושוב למחסן" (עמ' 20 ש' 16-11). יצוין כי התובע הכחיש סיכום כזה עם
14 מר סמואל אולם כאשר נשאל "האם נכון שעל שירותיך להסעה למחסנים
15 קיבלת בונוס נוסף?", השיב: "לפי מה קובעים את הבונוס אני לא יודע" וכן כי
16 הבונוס שהוא קיבל היה נמוך ביחס לשאר העובדים.
17
18 23. סוף דבר – התובעים לא הוכיחו את תביעותיהם להחזר הוצאות נסיעה,
19 מהסיבות המפורטות לעיל ועל כן התביעות – נדחות.
20
21 24. לסיום, מצאנו לנכון להעיר שתי הערות:
22
23 אשר לתובעים, לא יכולנו שלא להתרשם מכך שהמקור לתביעותיהם היתה
24 הגמישות שגילתה כלפיהם הנתבעת בנושא שעות העבודה, לבקשתם ולצורך
25 נוחיותם בלבד. התרשמות זו הותירה בנו תחושה לא נוחה אשר היה מקום
26 להביא גם אותה במסגרת כלל השיקולים, לעניין פסיקת ההוצאות בהליך זה.
27 יצוין כי התובעים מודים כי הם קיבלו תמורה מלאה עבור שעות עבודתם
28 ולמעשה, אין להם כלפי הנתבעת כל טענה אחרת מלבד נושא החזר דמי
29 הנסיעות.
30

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 24739-09-15
סע"ש 39733-09-15

1 אשר לנתבעת, אנו סבורים כי היה מקום לעגן בכתב ובאופן ברור, את ההסכמות
2 אליהם הגיע מר סמואל כפי שקבענו, עם כל אחד מהתובעים. בנוסף, היה מקום
3 להביא לידי ביטוי בתלוש השכר של התובע מס' 2 את אותה הסכמה בדבר
4 התמורה אשר השתלמה לו עבור הנסיעות בתחום המפעל. זאת, תחת הכללת
5 אותו סכום קבוע בבנוס אשר השתלם לתובע על בסיס פרמטרים משתנים,
6 באופן שקשה לחלצו. כן יש להזכיר את העובדה כי רכיב "דמי הנסיעות" בתלוש
7 השכר של התובע מס' 1 לא שיקף את התמורה האמתית אשר השתלמה בגין
8 רכיב זה, כפי שהודתה בכך הנתבעת. הנתבעת ציינה ביושר כי מדובר היה
9 בהחלטה של מנהלת החשבונות אשר קרוב לוודאי לא היתה מקבלת את אישור
10 יועצה המשפטי של הנתבעת. אולם, לא מדובר בטעות חד פעמית אלא בפעולה
11 מתמשכת, מחודש 11/2014 ועד לסיום עבודת התובע. התנהלות זו של הנתבעת
12 לא הצמיחה לתובעים זכויות בתביעה זו, מהסיבות המפורטות בפסק הדין,
13 אולם מצאנו כי יש להביאה בחשבון לעניין פסיקת ההוצאות.

14
15 **אי לכך, החלטנו כי כל צד יישא בהוצאותיו.**

16
17 25. לכל אחד מן הצדדים הזכות לערער על פסק הדין בפני בית הדין הארצי לעבודה
18 בירושלים תוך 30 יום מקבלת פסק הדין.
19

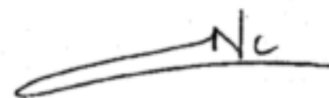
20
21 **ניתן היום, ח' בתמוז תשע"ז (2 ביולי 2017) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

22
23
24
25

מר חנא עילוטי
נציג מעסיקים

מירון שוראך, שופט
אב"ד

מר אמנון סבח
נציג עובדים